

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

צב אב מיי פי חמי
מחמת מייס לטכ
מ סמ עין סק סמ
יד פי רמ סק פ :

צב נר מיי סמ פי
מלכע כ סמ
ט"ש יד סק נר
טעף נ :

מסורת הש"ס

אלא ח"כ מצוה עליה כרבי חגיגה בן תרדיון - פי' נאמן כמוהו
חבל לדיק כמוהו לא רהא גבאים דבמי אמוראים לא היו
לדיקס כמוהו ולהכי נקט ר' חגיגה בן תרדיון משום מפשה שבא ליהו
דלמך פ"ק דמסכת ע"ו (דף י"ז) משום פריס נחלפו לי במצות
של דקדק וחלקים לעניים וכן צפרק
במה עומין (טעם דף מ"ט) דלמך
שפילן לריכין גוף נקי כחלישע לא
לדיק כחלישע קחמך אלא גוף נקי
שדע ליהודי שלא יסן בהם ושלל יפיה
בהם קחמך ולא נקט חלישע אלא
משום דלחמיש ביה ניסא :

נומס ואינו יודע למי נותנס - כלמסיס כסופיה יתגה כים על גבאי
לדקה : דרכ שוקבא ור' אבא במס' כמותס (דף ס"ז) **שוקבא** הוא
שד לענייא דכסבותיה כל יומא ארבעה זוי זלינרל דדשא הכי
שהעני איט יודע ממי טעלה וואו יודע למי טענה ור' אבא הוא לייך
תירה אור כסודריה וקדי לחוריה וממליח
נפשיה לביעי עניי והעני טעלה ויודע
ממי טעלה ואיט יודע למי טענה :
לדבר מלוס - לפני תשמיש : **אמר לו**
כני פשא - אם באת לשאת לחאס
בהגדיה קח מהס כופר לדקה :
לעני פשוט - חסד חסדן להס
כבוד בעולם הוא ממנות חכמה
וקנה : **עליוס למעס** - חסד
סמס עליוס כלן מחמת עשן
רחימי סס שהס למעס : והמחוסס
למעס - רחימי עניים שהס בניעט
שפליס סס רחמים תשובים : **ואנן**
בעלי תורה האך לחינן היאך יס
תשובות : כי סיני - דחיתין הכא
תשובים וכבדים הכי לחינן חסד :
סרוני מלכות וסו לא - כלומר הך
מלחא לחודא הוא דהי כבו סהגרו
למלכא על קדוש חסד וסו לא הוא כבו :
פנוגי לוד - גלויסו ספוס חסד
סרגס (טורטורופוס) הרע
בלדקיא כחמרינן במסכת תענית
(דף י"ז) על יד גזירה סגורה על
ישראל להשמיד על סמלחא בת מלך
הרונה וסדור חת ישראל עליה ועמדו
לחמי הללו ואמרו מה לסס על ישראל
אלו כהנסיס : **לדיק גמור** - על דבר
ומתסדה זו : **כאן ישראל וכלן כעובד**
כוכבים - דעתן למשם בין יהיה
בין לא יהיה איט מהכיר אחר מדת
דין **אבל עבס** איט עון אלא
ע"מ כן וחס לאו מהמרת : **יוס עכרס**
סיוס סטור - בוס חרין משחטי
כבבולא לפייה : **סמודסי** - מהר
המודסי היה : **ויכל ועס ס' כלמך**
דבר כי מעלס לפ' וגו' - נבחרתן
ישראל לזבול **ביבש קליס משכרס** -
כסמלה זכוס עבדן וייבש לחלומס
מעסה לדקה שנקן או יסבדו :
דלא

הנהגות ה"ח
(א) גמרא כי ה"ח דכ
וסף כיהי דל' יוסס :
(ב) שם סלע זו ללדקס :
(ג) שם סגריטוכו קמיס
דכנא : (ד) חס' ד'ס
ויכל וכל' עסס לדקה
ססס גמל' מקמלס
לכרסי :

על מוריסס

* אמר פנוגי לוד
מחמת מייס לטכ
מ סמ עין סק סמ
יד פי רמ סק פ :

ממני ק"ח
ספיה ס

ישיה ס

ממני ק"ח
ספיה ס

ישיה ס

ממני ק"ח
ספיה ס

ישיה ס

ממני ק"ח
ספיה ס

ישיה ס

ממני ק"ח
ספיה ס

ישיה ס

ממני ק"ח
ספיה ס

ישיה ס

נותנה ואינו יודע למי נותנה נוסלה ואינו
יודע ממי נוסלה - נותנה ואינו יודע למי נותנה
לאפיק מדמך עוקבא נוסלה ואינו יודע ממי
נוסלה לאפיק מדמך אבא ואלא היכי
ליעביד ליהיב לארנקי של צדקה - מתיביימה
עושה אדם ויהיו לו בנים זכרים : **ר"א אומר**
יפור שותפו לעניים - ר' יהושע אומר ישמח
אישו לדבר מצוה - אך אליעזר בןעקב אומר
לא יתן אדם פרוטה לארנקי של צדקה אלא
א"כ ממנה עליה בר' חגיגה בן תרדיון כי קא
אמרין דמכני עליה בר' חגיגה בן תרדיון
א"כ אבג אמר משה לפני הקב"ה - רבשע
במה תרום קח ישראל - אמר לו כ"כ תשא
א"כ אבג שאלו את שלמה בן דוד עד
היכן כחה של צדקה - אמר להן צאו וראו מה
פירש דוד - **אבא פ"ר** נתן לאביונים צדקתו
עומדת לעד קרנו תרום בכבוד - **ר"ב אבא**
אמר מהבא - הוא מרומים ישבון מצדות
סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים מה
מעס מרומים ישבון מצדות סלעים משגבו :

משום דלרמו נתן ומימיו נאמנים - אמר להם כל
העולם הבא אמר להם כל **שכנגד** וקניו כבוד - כי הא
הישע הלש איגיד אל אביה מאי חזיה - אל עולם הפוך ראיה : **עליונים** למטה
והתתונים למעלה אל - עולם ברור ראיה , ואנן היכי חותינן ? **אל** כי היכי
החשיבין הכא חשיבין תתם ושמעתי שהיו אומרים ה' אשרי מי שבא לבאן
ותלמודו בידו ושמעתי שהיו אומרים הרוני מלכות אין כל בריה יכולה לעמוד
במרוצתן מאן נינהו : **אלימא ר"ע** וחבריו משום הרוני מלכותו ר"ע לא פשיטא
חבלא הכי נמי **אלא הרוני לוד** - תניא ואמר להן **רבן יוחנן בן זכאי** לתלמידיו
כני מרו שאמר - דברוב צדקה תרום גוי וחסד לאומים חסאת **ענה**
דבי אליעזר ואמר - צדקה תרום גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל
גוי אחד בארץ וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים
עושין חסא הוא להן : **שאנים עושין אלא** - להתגדל בג כמי שנאמר **ד"ר**
להן מהקרבין נידחין לאלהה שמאי ומצליין לחיי מלאכ ובונהו - **נדעביד**
הכי לא צדקה נמורה היא - והתניא האומר סלע (ג) זה לצדקה בשביל
שדורו בני ובשביל שאוכה לעולם הבא - הרי זה צדקה גמול : **לא קשיא**
כאן בישראל כאן בעובד כוכבים - **ענה דבי יהושע ואמר** - צדקה תרום גוי
אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד
שאומות עובדי כוכבים

עושין חסא הוא להן שאין עושין אלא בני שחמשך - מלכותן שנאמר **להן מלאכ מלכי ישפר עליו**
והס"ד בצדקה פריק ועינתך במיחן עניין הן תתני ארכא לשותף וגו' **ענה דבי נמלא ואמר** - צדקה תרום
גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל [וגו'] וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד שעב"ם עושין
חסא הוא להן שאין עושין אלא להתיהר בג' וכול המתיהר נופל כניהם שנאמר **וד יהוד לץ שמו עושה**
בעברת דודן ואין עברה אלא ניהנם שנאמר **יום עברה היום הוא** אמר רבן נמלא עדיין אנו צדיקין
למדעי **דבי אליעזר המודיע** אומר **צדקה תרום גוי** אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד
וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד שעב"ם עושין חסא הוא להן שאין עושין אלא לתת
אנתנו בג שנאמר **ויבא ויעש ה' כאשר דבר כי חסאתם לה ולא שמעתם בקולו והיה לכם הדבר**
הזה **ענה דבי חניניא בן הקב"ה ואמר** - צדקה תרום גוי וחסד לאומים חסאת אמר להם
רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו **תנין דברי רבי חניניא בן הקב"ה מדברי ומדבריהם לפי שהוא נותן צדקה**
וחסד לישראל ולעב"ם חסאת מכלל דהוא נמי אמר מאי היא חניניא אמר להם **דבי יוחנן**
בן זכאי כשם שהרמאת מכפרת על ישראל כך צדקה מכפרת על אומות העולם : * **איפרא הורמיז**
אימה דשבור מלכא שודה ארבע מאה דינרי לקמיה דרבי אמי ולא קבלינהו (ג) שדינהו קמיה דרבא
ויקבלינהו משום שלום מלכות - שמע רבי אמי איקפד - אמר ליה **ביבש קצירה** תשברנה
נשים באות מאירות אותה ורבא משום שלום מלכות ורבי אמי נמי משום שלום מלכות : **דאביעי**
ליה למפלגינהו לעניי עובדי כוכבים ורבא נמי לעניי עובדי כוכבים יחינהו ר' אמי דאיפד הוא
דלא

ובא ויעש ה' כי הוא נתן חסדן איתן ור' חניניא דריש הכי צדקה תרום ישראל וחסד דמס' צדקה וחסד ישראל וכל מה שאמר דרבה אומר עושין חסאת הוא להן מכלל דהא ריב"ז דריש היא קרא כשם חסאת
קרן חסאת מכפר על ישראל : לקמיה ר' אמי דהוי כנאי ליהנס לדקה : איקפד על רבא וקבלינהו אמר ליה ליה לרבא ביבש קצירה תשברנה - כלומר כען שהקציר מבישל יתה משרבין איתן כך כשימלא ספק
ומכרש איתן מהמאתה תשבור ודעם נשים באות מאירות כגון אריות מורי כלומר שאפי' הגשים (אין) יכולין למשלם בו והכי עבדי רבא דקביל צדקה מתן ליהמשך מלכות בוכות הצדקה : ור' אמי דאיפד
לא

עליונים למטה ותתמוס
למטה - פי' ר"ח
דלמרו הגלויס שקבלה בידס רב
מפי רב ועולם הפוך הייט טראה
שמואל דהא יתיב קמיה דרב יהודה
תלמידיה משום דמיהא בשמואל צפר'
במה דכמה (סס דף נ"ה) גבי הריא
ליסתא דלחיה ונחא קמיה דשמואל
ולא אשגח בה א"ל רב יהודה לית
ליה למר חוטס אלו מועקת דלוגו' :
ויבא ויעס ה' כחשך דבר כי
תסתאס וגו' - ואותה עשה
עשה צדקה עסה (ד) מקגל להקב"ה
א"ל עשה עסה חסד את ירמיה מן
הויקס כדכתיב חסד :
ולא

משום דלרמו נתן ומימיו נאמנים - אמר להם כל
העולם הבא אמר להם כל **שכנגד** וקניו כבוד - כי הא
הישע הלש איגיד אל אביה מאי חזיה - אל עולם הפוך ראיה : **עליונים** למטה
והתתונים למעלה אל - עולם ברור ראיה , ואנן היכי חותינן ? **אל** כי היכי
החשיבין הכא חשיבין תתם ושמעתי שהיו אומרים ה' אשרי מי שבא לבאן
ותלמודו בידו ושמעתי שהיו אומרים הרוני מלכות אין כל בריה יכולה לעמוד
במרוצתן מאן נינהו : **אלימא ר"ע** וחבריו משום הרוני מלכותו ר"ע לא פשיטא
חבלא הכי נמי **אלא הרוני לוד** - תניא ואמר להן **רבן יוחנן בן זכאי** לתלמידיו
כני מרו שאמר - דברוב צדקה תרום גוי וחסד לאומים חסאת **ענה**
דבי אליעזר ואמר - צדקה תרום גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל
גוי אחד בארץ וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים
עושין חסא הוא להן : **שאנים עושין אלא** - להתגדל בג כמי שנאמר **ד"ר**
להן מהקרבין נידחין לאלהה שמאי ומצליין לחיי מלאכ ובונהו - **נדעביד**
הכי לא צדקה נמורה היא - והתניא האומר סלע (ג) זה לצדקה בשביל
שדורו בני ובשביל שאוכה לעולם הבא - הרי זה צדקה גמול : **לא קשיא**
כאן בישראל כאן בעובד כוכבים - **ענה דבי יהושע ואמר** - צדקה תרום גוי
אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד
שאומות עובדי כוכבים

עושין חסא הוא להן שאין עושין אלא בני שחמשך - מלכותן שנאמר **להן מלאכ מלכי ישפר עליו**
והס"ד בצדקה פריק ועינתך במיחן עניין הן תתני ארכא לשותף וגו' **ענה דבי נמלא ואמר** - צדקה תרום
גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל [וגו'] וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד שעב"ם עושין
חסא הוא להן שאין עושין אלא להתיהר בג' וכול המתיהר נופל כניהם שנאמר **וד יהוד לץ שמו עושה**
בעברת דודן ואין עברה אלא ניהנם שנאמר **יום עברה היום הוא** אמר רבן נמלא עדיין אנו צדיקין
למדעי **דבי אליעזר המודיע** אומר **צדקה תרום גוי** אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד
וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד שעב"ם עושין חסא הוא להן שאין עושין אלא לתת
אנתנו בג שנאמר **ויבא ויעש ה' כאשר דבר כי חסאתם לה ולא שמעתם בקולו והיה לכם הדבר**
הזה **ענה דבי חניניא בן הקב"ה ואמר** - צדקה תרום גוי וחסד לאומים חסאת אמר להם
רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו **תנין דברי רבי חניניא בן הקב"ה מדברי ומדבריהם לפי שהוא נותן צדקה**
וחסד לישראל ולעב"ם חסאת מכלל דהוא נמי אמר מאי היא חניניא אמר להם **דבי יוחנן**
בן זכאי כשם שהרמאת מכפרת על ישראל כך צדקה מכפרת על אומות העולם : * **איפרא הורמיז**
אימה דשבור מלכא שודה ארבע מאה דינרי לקמיה דרבי אמי ולא קבלינהו (ג) שדינהו קמיה דרבא
ויקבלינהו משום שלום מלכות - שמע רבי אמי איקפד - אמר ליה **ביבש קצירה** תשברנה
נשים באות מאירות אותה ורבא משום שלום מלכות ורבי אמי נמי משום שלום מלכות : **דאביעי**
ליה למפלגינהו לעניי עובדי כוכבים ורבא נמי לעניי עובדי כוכבים יחינהו ר' אמי דאיפד הוא
דלא

ובא ויעש ה' כי הוא נתן חסדן איתן ור' חניניא דריש הכי צדקה תרום ישראל וחסד דמס' צדקה וחסד ישראל וכל מה שאמר דרבה אומר עושין חסאת הוא להן מכלל דהא ריב"ז דריש היא קרא כשם חסאת
קרן חסאת מכפר על ישראל : לקמיה ר' אמי דהוי כנאי ליהנס לדקה : איקפד על רבא וקבלינהו אמר ליה ליה לרבא ביבש קצירה תשברנה - כלומר כען שהקציר מבישל יתה משרבין איתן כך כשימלא ספק
ומכרש איתן מהמאתה תשבור ודעם נשים באות מאירות כגון אריות מורי כלומר שאפי' הגשים (אין) יכולין למשלם בו והכי עבדי רבא דקביל צדקה מתן ליהמשך מלכות בוכות הצדקה : ור' אמי דאיפד
לא

רבינו גרשום
בפלה : ואיט יודע
למי נותנה : לאפיק
סמס עוקבא דטנה
לדקה איגידא דדשא
של עני העני לא היה
יודע מי נתנה לו סמס
עוקבא יודע איהו עני
נשלה - נוסלה העני
ואיט יודע סמס נשלה -
לאפיק ד' אבא דביי
בסודריה
לאחריו ואיט עני
ורשי ושלל - עני היה
יודע סמס נוסלה ור' אבא
איט יודע איהו עני
נשלה : יתן לארנקי של
צדקה ולא יודע העני מי
נתן ונתן לא יודע מי
נשלה : יטעא אשתו
ברב סויה : שישקנה
שלא בוכן ענה : אלא
א"כ סמסנה עליה כ"י
חנינא בן תרדיון שיהיה
אדם גדול והיה יודע
לדבר לפי יתן אלא
(דלא) (דאי לא)
מדיק לפיכא סמסנה
כתיב וז' : והא עשע
סמון ונתן : כי אמרין
בפי דיתן לארנקי כשש
סמסנה עליה כ"י חנינא
אין תרדיון : אי לא
יפוך הוא עשע : אמר
ל' כני תשא : סמס
דכתי' שם ונתן איש
כספר נפש : אמר להן
כל שכנגד וקניו כבוד
זה שקנה חכמה כלומר
כל שחלקן לו כבוד
בשביל התבונה ולא
משום עושה : עליונים
למטה כלומר איתן שהן
עליונים ביולם הוה
בשביל ששום ולא בנין
הכחות ושם כפלה :
הבא שרין מלכות
והתתונים בעולם הוה
שהם חכמים וסמסין
וכני מעשים טובים לא
השבי רבא : למעל
הבא שרין למעלה :
וגאן מאי כלומר איך
תלמודי חכמים (תאך)
ועשין איתת ס' :
כי היכי דחשיבין חסד
חשיבין רחם וחיית גוי
קניו כבוד : ותלמודו
ביר' - בניוס : ר'
עקבא ועשרה תבירי -
פשיטא כלומר בלא
וכוחא דהינה דהוי
צדיקן נסוריס : הרוני
לור' סמס אית סמסא
בת מלך ונתנה וסמסא
ברוב ולא נרע פי
הרבה וחשדו לכל
היודים ורבה הוה
לשלה די כבול עד
שכא שנים וסמס
עשין ואמרו
הרונה והצילו את כולם
על יד : כאן בישראל
והא סמסא היא
לאפיק לב' למסס
לשם סודה אבל דוכא
אומות אין עושין אלא
שמיס ועשין הכי דלא
עבדיה צדקה כ"י :

משום דלרמו נתן ומימיו נאמנים - אמר להם כל
העולם הבא אמר להם כל **שכנגד** וקניו כבוד - כי הא
הישע הלש איגיד אל אביה מאי חזיה - אל עולם הפוך ראיה : **עליונים** למטה
והתתונים למעלה אל - עולם ברור ראיה , ואנן היכי חותינן ? **אל** כי היכי
החשיבין הכא חשיבין תתם ושמעתי שהיו אומרים ה' אשרי מי שבא לבאן
ותלמודו בידו ושמעתי שהיו אומרים הרוני מלכות אין כל בריה יכולה לעמוד
במרוצתן מאן נינהו : **אלימא ר"ע** וחבריו משום הרוני מלכותו ר"ע לא פשיטא
חבלא הכי נמי **אלא הרוני לוד** - תניא ואמר להן **רבן יוחנן בן זכאי** לתלמידיו
כני מרו שאמר - דברוב צדקה תרום גוי וחסד לאומים חסאת **ענה**
דבי אליעזר ואמר - צדקה תרום גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל
גוי אחד בארץ וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים
עושין חסא הוא להן : **שאנים עושין אלא** - להתגדל בג כמי שנאמר **ד"ר**
להן מהקרבין נידחין לאלהה שמאי ומצליין לחיי מלאכ ובונהו - **נדעביד**
הכי לא צדקה נמורה היא - והתניא האומר סלע (ג) זה לצדקה בשביל
שדורו בני ובשביל שאוכה לעולם הבא - הרי זה צדקה גמול : **לא קשיא**
כאן בישראל כאן בעובד כוכבים - **ענה דבי יהושע ואמר** - צדקה תרום גוי
אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד
שאומות עובדי כוכבים

עושין חסא הוא להן שאין עושין אלא בני שחמשך - מלכותן שנאמר **להן מלאכ מלכי ישפר עליו**
והס"ד בצדקה פריק ועינתך במיחן עניין הן תתני ארכא לשותף וגו' **ענה דבי נמלא ואמר** - צדקה תרום
גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל [וגו'] וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד שעב"ם עושין
חסא הוא להן שאין עושין אלא להתיהר בג' וכול המתיהר נופל כניהם שנאמר **וד יהוד לץ שמו עושה**
בעברת דודן ואין עברה אלא ניהנם שנאמר **יום עברה היום הוא** אמר רבן נמלא עדיין אנו צדיקין
למדעי **דבי אליעזר המודיע** אומר **צדקה תרום גוי** אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד
וחסד לאומים חסאת כל צדקה וחסד שעב"ם עושין חסא הוא להן שאין עושין אלא לתת
אנתנו בג שנאמר **ויבא ויעש ה' כאשר דבר כי חסאתם לה ולא שמעתם בקולו והיה לכם הדבר**
הזה **ענה דבי חניניא בן הקב"ה ואמר** - צדקה תרום גוי וחסד לאומים חסאת אמר להם
רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו **תנין דברי רבי חניניא בן הקב"ה מדברי ומדבריהם לפי שהוא נותן צדקה**
וחסד לישראל ולעב"ם חסאת מכלל דהוא נמי אמר מאי היא חניניא אמר להם **דבי יוחנן**
בן זכאי כשם שהרמאת מכפרת על ישראל כך צדקה מכפרת על אומות העולם : * **איפרא הורמיז**
אימה דשבור מלכא שודה ארבע מאה דינרי לקמיה דרבי אמי ולא קבלינהו (ג) שדינהו קמיה דרבא
ויקבלינהו משום שלום מלכות - שמע רבי אמי איקפד - אמר ליה **ביבש קצירה** תשברנה
נשים באות מאירות אותה ורבא משום שלום מלכות ורבי אמי נמי משום שלום מלכות : **דאביעי**
ליה למפלגינהו לעניי עובדי כוכבים ורבא נמי לעניי עובדי כוכבים יחינהו ר' אמי דאיפד הוא
דלא

ובא ויעש ה' כי הוא נתן חסדן איתן ור' חניניא דריש הכי צדקה תרום ישראל וחסד דמס' צדקה וחסד ישראל וכל מה שאמר דרבה אומר עושין חסאת הוא להן מכלל דהא ריב"ז דריש היא קרא כשם חסאת
קרן חסאת מכפר על ישראל : לקמיה ר' אמי דהוי כנאי ליהנס לדקה : איקפד על רבא וקבלינהו אמר ליה ליה לרבא ביבש קצירה תשברנה - כלומר כען שהקציר מבישל יתה משרבין איתן כך כשימלא ספק
ומכרש איתן מהמאתה תשבור ודעם נשים באות מאירות כגון אריות מורי כלומר שאפי' הגשים (אין) יכולין למשלם בו והכי עבדי רבא דקביל צדקה מתן ליהמשך מלכות בוכות הצדקה : ור' אמי דאיפד
לא